

at vi nu kom i Opposition, for saa skulde vi gøre det samme mod Regeringen nu. Det er naturligvis Faren ved at gøre noget saadant, at det kan smitte, og jeg advarer imod Smitten. Vi er i Opposition, det skal de Herrere ogsaa faa at føle, men vi vil ikke efterligne den tidligere Oppositions slette Sider; vi tror ikke, det betaler sig i Længden. Det er muligt, at Ministeriet Zahle kunde have ført en politisk set klogere Politik i det sønderjydske Spørgsmaal; det har fulgt en ærlig Politik og har taget sine Klø derfor. De, der nu begynder med at høste Laurbærrerne, turde maaske ende med at faa Kløene.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre og skal navnlig slet ikke inklade mig paa den sidste ærede Taler forskellige Spekulationer. Jeg har saa godt som intet at føje til den Tale, jeg holdt her i Gaar, kan i et og alt henvise til den og vil kun anbefale mine ærede Modstandere at læse den med lidt mere Omhyggelighed, end de har hørt den; thi hvis de havde læst det stenografiske Referat igennem, vilde forskellige af deres Bemærkninger have været aldeles overflødige.

Hr. P. Munch benyttede det Ledemotiv i sine Udtalelser, at det var en fuldkommen anden Politik, Regeringen nu gjorde sig til Talsmand for, end tidligere, og at det var en anden Politik end Rigsdagens Politik, som gik ud paa at stille sig paa Fredstraktatens Grund. Ja, hvad andet var det, Regeringen gjorde i sin Programudtalelse? Vi udtalte os for at opnaa de for de Danske i Mellemslesvig bedst mulige Vilkaar, der kunde opnaas indenfor Fredstraktatens Rammer. Dette blev med fuld Bevidsthed betonet i Udtalelsen. Samme ærede Taler bad mig om at oplyse, hvad det mellemslesvigske Udvalgs Internationaliseringsplan gaar ud paa; han mente, det var denne Plan, Regeringen havde gjort til sin. Jeg skal henvise den ærede Taler til mine Udtalelser, som findes i Rigsdagstidenden Sp. 5341: „Flensborg-Delegationen havde sine Tanker om en Ordning med indre Selvstændighed under Protektion af Folkenes Forbund eller de allierede Magter, men disse Tanker staar selvfølgelig kun for Delegationens Regning. Den danske Regering har ikke villet og heller ikke kunnet stille noget Forslag om Formerne for Internationaliseringen. Hvis man fra de allierede Magters Side vilde gaa ind paa denne Tanke, var det selvfølgelig dem, der maatte

udarbejde Forslaget.“ Jeg har altsaa ingen Anledning til at fremsætte dette Forslag, heller ingen Myndighed dertil. Jeg ved ikke, om den flensborgske Delegation selv vil fremlægge det; jeg kan ikke gøre det.

Saa mente Hr. P. Munch, at det var særdeles rammende, at vi ikke i Paris krævede nogen Mellemtilstand; der gik alle ud fra, at Afstemningen blev endelig. Jeg gad nok vide, hvordan vi skulde have baaret os ad i Paris med i det hele taget at tale om en Mellemtilstand. Tanken derom er jo først kommet frem, efter at Afstemningsresultatet har vist sig, og efter at det har vist sig, hvor mangelfuldt et Udtryk denne Folkestemning er for den virkelige Folkevillie. Først derefter kunde Spørgsmaalet om de forskellige Veje og Midler til at sikre den danske Befolkning dernede og til at raade Bod paa de Mangler, der havde været ved Afstemningen, komme frem. Den ærede Taler mente, mine Ord i Virkeligheden var den skarpeste Kritik af den internationale Kommission. Ogsaa her anbefaler jeg ham paa ny at gennemlæse mine Udtalelser, der klart viser, at min Kritik ikke rammer den internationale Kommission.

Hvad de 4 Sogne angaar, maa jeg understrege, at det Forslag, som siges at være stillet indenfor Kommissionen, er i fuld Overensstemmelse med Fredstraktaten. Thi er der noget Sted, hvor Fredstraktatens Bestemmelse om økonomiske og geografiske Hensyn med Rette kan gøres gældende, er det her, hvor de vægtigste Hensyn af denne Art netop paabe-raabes. Hr. P. Munch bebredede mig endvidere, at denne saakaldte Ændring i den sønderjydske Politik er gennemført uden Forhandling med Rigsdagen. Jeg skal først gøre opmærksom paa, at denne Regering har ikke, som den forrige, lovet, at intet vigtigere Skridt i den sønderjydske Sag skulde foretages uden Forhandling med Partiernes. Denne Regering føler sig i denne Sag saa tryk paa sit parlamentariske Grundlag, at der ikke har været nogen Anledning til at afkræve den et saadant Løfte, og den har heller ikke givet et saadant Løfte. Men selvfølgelig vil det være os kært at raadføre os med det sønderjydske Udvalg og med Repræsentanter for Partiernes overalt, hvor vi mener det paakrævet. Her maatte imidlertid handles meget hurtigt, thi den foregaaende Regering havde ved den Instruks, som jeg oplæste i Gaar, foregrebet